

روانشناسی محیطی در معماری پایدار با تاکید بر توسعه پایدار شهری

محسن احدنژاد روشتی^{۱*}، نسرین
ناری^۲

۱. استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه زنجان
(ahadnejad@gmail.com)
۲. دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه پیام نور
بیجار (Nasrinnariy@gmail.com)

چکیده

شهرها، کانون زندگی مدرن، محسوب می‌شوند و سرنوشت و کیفیت زندگی انسان‌ها در کانون‌های شهری تعریف و تبیین می‌گردد و نمی‌توان نسبت به وضعیت و روند کلی برنامه‌های آن‌ها بی‌تفاوت بود. زمانی صرفاً، ظاهر ساختمان‌ها اهمیت ویژه‌ای داشتند، اما امروزه، تأثیراتی که آن‌ها بر افراد می‌گذارند مهم شمرده می‌شوند. رعایت اصول مربوط به فضای شخصی، همچنین ادراک محرک‌های محیطی، همچون سر و صدا، درجه حرارت و رطوبت نسبی نقش تعیین‌کننده‌ای در قضاوت درباره سالم یا ناسالم بودن یک ساختمان دارند. در همین راستا، از روانشناسی محیط در جهت ارتقاء سطح زیست توسعه پایدار شهری و معماری پایدار می‌توان بهره برد. برنامه‌ریزی توسعه پایدار شهری، نگرش جامع به سیاست‌ها و طرح‌های شهری را ضروری می‌داند. همچنین، کاربرد مفاهیم پایداری و اهداف توسعه پایدار در جهت کاهش اتلاف انرژی و آلودگی محیط‌زیست در معماری، مبحث معماری پایدار را به وجود آورده است. که مهم‌ترین هدف آن، اهمیت دادن به زندگی انسان‌ها و حفظ و نگهداری از آن در حال و آینده است. پژوهش حاضر، با نگرش به ابعاد مختلف توسعه پایدار شهری، با تکیه بر دانش جغرافیا و روانشناسی، همچنین معماری، در حوزه نظری و تئوریک مرتب با مقوله مورد نظر، سعی در افزایش آگاهی‌هایی در این زمینه می‌نماید.

واژگان کلیدی: روانشناسی محیطی، معماری پایدار، توسعه پایدار، توسعه پایدار شهری.